

[Undervisnings- og forskningsministeren]

vilkår, der meget minder om dem, vi kender fra den private sektor, og derfor bliver behovet for central dirigering mindre. Det er det, jeg kalder den markedsøkonomiske vej til at opnå de samme fordele, som her er beskrevet.

Så skal det i øvrigt lige nævnes, at arbejds-markedsuddannelserne altså er voksenuddannelser og af gode grunde kører med et helt andet regelsæt med hensyn til elevstøtte. Man kører jo i arbejdsmarkedsuddannelserne på luk-suskasse, når det gælder elevstøtte, mens vi i ungdomsuddannelserne kører på helt andre satsler – gudskelov – og den forskel skal vi vel beholde. Vi skal vel også beholde den forskel, at ungdomsuddannelserne er mere almene end disse voksenuddannelser, der ofte er meget specifikke og ofte ligefrem virksomhedsspecifikke. Så visse forskelle er der jo, som er velbegrundede.

Mit budskab var blot dette: Lad os nu ikke stirre os blinde på dette ressortproblem; selvfølgelig er der et ressortproblem, det har jeg åbent indrømmet, og jeg har indrømmet, at enhver undervisningsminister har naturligvis en meget enkel løsning på det ressortproblem, nemlig at det samles under én hat – det skulle jeg hilse fra alle mine forgængere og sige også – men når man har siddet i stolen nogle år, opdager man også, at ressortændringer altså ikke er et sesam sesam, som pludselig løser alle problemer. Man kan være stensikker på, at de rejser nogle nye problemer, og man kan være stensikker på, at hvis man skal gå og vente på, at ressortområder bliver flyttet, så kommer man til at vente længe, for der vil altid være både en undervisningsminister og en arbejdsminister, og der vil være en statsminister, som på et eller andet tidspunkt har bestemt, at sådan og sådan er forretningerne fordelt, og det er det grumme svært at lave om på.

Jeg er alt for utålmodig til, at jeg kan gå og vente på, at der bliver lavet om på ressortfordelingen, og derfor har jeg med skiftende arbejdsministre aftalt, at nu går vi den anden vej. Så kan det da godt være, at det ender med, at vi også får samme ressort for de to skoleformer, men det behøver ikke være det afgørende. Det afgørende er spillereglerne, markedsøkonomiske principper, økonomiske incitamenter til at køre effektivt og brugervenligt. Det er dét, vi sigter efter.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Ministeren antydede lidt, at jeg ikke mente, at ministeren også var positiv over for forslaget. Jeg indledte med at sige, at alle sådan set var positivt stemt, men at der så kom et men, og det var selvfølgelig fra vores side set meget, meget beklageligt.

Jeg vil gerne sige til ministeren, når ministeren nu kommer ind på arbejdsmarkedsuddannelserne, AMU-centrene, og siger, at det er voksenuddannelse, at der altså er to kategorier af elever. Det er således, at AMU-kurser i dag også kører på tekniske skoler og ikke kun på AMU-centre, det skal man også være klar over, og derfor er der en stor overlapning i dag på disse uddannelsesinstitutioner.

Ministeren startede med at sige, at det var den evindelige klagesang, der nu også kom i dette forslag. Det synes jeg da ikke man skal være ked af, hvis det bare drejer sig om forbedringer, og det mener vi helt klart det gør.

Hvad angår planøkonomi, markedsøkonomi osv. er det jo sådan, at Venstre har lagt sig fast på, at det er et klart liberalistisk parti. Vi har altid sagt, at uanset partifarve ser vi på de enkelte forslag, og vi går ikke og siger, at vi vil være i bås. I dette tilfælde mener vi, at vi må se på landets størrelse og på, hvor mange elever der er i forhold til f.eks. Hamborg. Jeg har hørt, at der dér er to tekniske skoler, der faktisk har halvdelen af det antal elever, vi har i hele Danmark. Jeg ved godt, at vi ikke kan begynde at centralisere på den måde, at vi kun har 2 skoler eller 3-4 skoler her i landet, men vi kan i hvert fald tilstræbe, at vi så vidt muligt får de økonomiske ressourcer brugt fornuftigt. Det mener jeg stadig væk ikke vi gør i dag, og jeg tror også, ministeren er enig med mig i det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betrag-